

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OSNOVNI SUD U BANJOJ LUCI
Broj: 71 0 P 374052 22 P
Dana, 16.01.2024. godine

Presudom Okružnog suda broj 71 0 P 374052 24 GŽ
od dana 01.11.2024. godine, djelimično se preinačava
presuda Osnovnog suda, na način da je u stavu 1
potvrđena, dok je u stavu 2 preinačena

Osnovni sud u Banjaluci, sudija Jelena Garača, u pravnoj stvari tužitelja P.P. iz B.L., T., Ulica [...], zastupan po punomoćniku Marku Mikešu, advokatu iz B.L., protiv tužene „Alternativna televizija“ d.o.o B.L., Ulica Gundulićeva broj 33, zastupana po Zajedničkoj advokatskoj kancelariji „Pucar“ iz B.L., radi klevete, vrijednost spora 2.500,00 KM, nakon zaključene glavne rasprave održane dana 07.12.2023. godine, u prisustvu punomoćnika tužitelja i punomoćnika tužene, dana 16.01.2024. godine, donio je sljedeću

PRESUDU

Obavezuje se tužena da tužitelju na ime naknade nematerijalne štete isplati iznos od 2.500,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 16.01.2024.godine, kao dana presuđenja, pa do isplate, te se tužena obavezuje da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1500,00 KM, sve u roku od 30 dana od dana prijema presude.

Odbija se tužitelj sa dijelom zahtjeva koji se odnosi na traženu zakonsku zateznu kamatu od 24.03.2022. godine, kao dana podnošenja tužbe, pa do presuđenja.

Obrazloženje

Kod ovog suda tužitelj je putem svog punomoćnika dana 24.03.2022. godine podnio tužbu protiv tužene, radi naknade štete.

U tužbi se navodi da je tužena u svom prilogu od 11.03.2022. godine pod naslovom „P.P. uhapšen u Srbiji“ optužuje bez bilo kakve presude niti potvrđene optužnice da je P.P. osumnjičen za organizovani kriminal, a u vezi sa dopunom izvještaja o krivičnom djelu pomaganja učiniocu nakon ubistva S.S. u B., da tužena na taj način pokušava da bude Okružni tužilac i da optuži tužioca da je počinio ovo krivično djelo, jer kako tužena navodi „Kako ATV saznaje on je osumnjičen da je pomogao M.L.Ć. da nakon ubistva S. pobjegne u Republiku Srpsku, da način na koji je navodno tužitelj pomogao izvjesnom L., nije navedeno, jer to prije svega nije istina i tužena za svoje navode za ovako teške klevete i targetiranje tužioca svakako ne može da dokaže, da tužena u svom članku nesporno oglašava krivim izvjesnog M.L., a da prema saznanju tužitelja prije podnošenja tužbe u ovoj pravnoj stvari, za to krivično djelo nije čak ni potvrđena optužnica protiv M.L., da vijest koju je tužena prenijela nije samo kleveta, već i totalna dezinformacija jer tužitelj u toku 2022. godine nije lišavan slobode u Republici Srbiji, da je ova dezinformacija u cijelosti narušila mir u kući porodice P. iz razloga jer su supruga i roditelji tužitelja ostali šokirani ovom objavom koja je prije svega lažna, a porodica tužitelja i dan danas doživljava neprijatnosti u društvu i komšiluku radi navedene objave tužene, da je zbog svega navedenog jasno da je tužena oklevetala tužitelja i objavila lažnu vijest da je on lišen slobode i da je time nanijela duševnu bol u vidu narušenog ugleda i časti tužitelja, kao i njegove porodice.

U daljem toku postupka tužitelj u cijelosti ostaje kod tužbe i postavljenog tužbenog zahtjeva, s tim što je punomoćnik tužitelja na ročištu dana 11.07.2023. godine naveo da je tužena u svom internetskom članku dana 11.03.2022. godine jasno objavila da je tužitelj uhapšen u Srbiji, da tužena niti jednim dokazom nije dokazala da je tužitelj u to vrijeme bio uhapšen u Srbiji niti je dokazala da je tužitelj navodno pomogao M.L. da pređe iz Srbije u BiH, nakon što je isti navodno izvršio ubistvo S.S., dok u pogledu dokaza tužene strane punomoćnik tužitelja ističe da je iz dokaza tužene koji se odnosi na članak od 04.10.2022. godine proizilazi da tužitelj nije uhapšen u martu mjesecu 2022. godine, kako je tužena objavila, već da se tužitelj sam predao Tužilaštvu BiH u oktobru 2022. godine, odnosno nakon 7 mjeseci, da je iz dokaza tužene jasno da je ista objavila lažnu vijest, da je oklevetala tužitelja jer tužitelj nije uhapšen u martu mjesecu 2022. godine, jer se tužitelj u oktobru 2022. godine sam predao Tužilaštvu BiH, da iz članka od 03.10.2022. godine također proizilazi da se tužitelj dobrovoljno predao Tužilaštvu BiH i da nije uhapšen u martu mjesecu 2022. godine što opet upućuje na zaključak da je tužena prenijela lažnu vijest, da i iz drugih dokaza tužene proizilazi da se tužitelj dobrovoljno predao Tužilaštvu BiH u oktobru 2022. godine, da je ročište za određivanje pritvora tužitelju održano početkom oktobra 2022. godine što opet upućuje na zaključak da isti nije uhapšen u martu 2022. godine, da se u dokazima tužene ne spominje da je tužitelj navodno prebacio M.L. iz jedne u drugu državu, tužitelj osporava dopis MUP RS od 14.08.2023. godine i ističe da tužitelj nikada nije prijavljen za krivično djelo „ubistvo“ na štetu S.S. počinjenog u B. dana 13.09.2020. godine, te da se krivični postupak za to krivično djelo vodi pred organima krivičnog gonjenja u Republici Srbiji i da MUP RS i organi gonjenja u BiH nemaju jurisdikciju da raspravljaju o predmetnom ubistvu, a da pored toga i sam MUP RS navodi da se tužitelj dana 03.10.2022. godine u pratnji branioca predao u Tužilaštvo BiH, da su dokazi tužene irelevantni, da se na većini dokaza ne vidi autor teksta i da su očito u pitanju medijski članci i da čak dokazi tužene jasno dokazuju da se tužitelj dobrovoljno predao Tužilaštvu BiH 03.10.2022. godine, a ne da je isti uhapšen u Srbiji u martu 2022. godine, da nijedan dokaz tužene ne govori u prilog tome da je tužitelj stvarno i pomagao M.L. da nelegalno pređe iz Srbije u BiH, te da je tužena lažnim vijestima nanijela štetu tužitelju i njegovoj porodici i da je očigledna namjera tužene da svoje greške opravda činjenicom da su i drugi mediji prenijeli iste informacije, ali činjenica da su drugi mediji možda prenijeli iste informacije ni u kom slučaju ne umanjuje pasivnu legitimaciju tužene koja je nesporna. Nadalje ističe da se u dokazima tužitelja koji se odnose na prijedloge Tužilaštva BiH za produženje pritvora od 04.01.2022. godine i 02.03.2022. godine jasno navodi za koja krivična djela se sumnjiči tužitelj, a da se u njima ne navodi niti jedna povezanost tužitelj sa M.L., niti se navodi da je M.L. navodno prebačen iz Srbije u BiH uz pomoć tužitelja. Punomoćnik tužitelja dalje navodi da tužena navodi da je samo prenijela vijest, ali po mišljenju tužitelja, tužena gubi iz vida da su oni sredstvo javnog informisanja i da su kao takvi pasivno legitimisani, a da je tužitelj aktivno legitimisan jer nije bio uhapšen u Srbiji 11.03.2022. godine, niti je pomogao M.L., niti je dokazana povezanost tužitelja sa prebacivanjem L. u Republiku Srpsku, da je tužena u svojim navodima koji nisu tačni načinila štetu tužitelju, kao i njegovoj porodici, da su oni osuđeni od strane komšiluka, da je tužitelj otac jednog mlđb. djeteta školskog uzrasta koji je izložen uvredama i kritici, kako u školi tako i u mjestu življenja, da je porodica tužitelja pozivala redakciju tužene i tražila demanti, po kojem zahtjevu tužena nije postupila.

U završnom izlaganju punomoćnik tužitelja je naveo da je tužitelj u cijelosti dokazao osnovanost tužbe, kao i osnovanost i visinu postavljenog tužbenog zahtjeva, da je tužena

spornim člankom od 11.03.2022. godine uznemirila porodicu i roditelje tužitelja, te da je nanijela štetu tužitelju jer je vijest tužene od 11.03.2022. godine lažna i netačna, da tužitelj nije uhapšen u Srbiji u martu mjesecu 2022. godine, već da se isti dobrovoljno u prisustvu svog advokata predao Tužilaštvu i Sudu BiH više od 6 mjeseci nakon pisanja i objavljivanja lažnih vijesti tužene, da tužitelj ne poznaje M.L. zvanog Č. i da ga nikada nije vidio u životu, da su netačni navodi tužene iz spornog teksta da je tužitelj pomogao M.L. da pobjegne iz jedne u drugu državu, da je to i nemoguće jer se ta dva lica ne poznaju, a da je između njih razlika u godinama 17 godina, te da je sasvim logično da se ova lica ne poznaju, da je na ove okolnosti saslušan svjedok M.K., kum tužitelja, koji je jasno izjavio da se tužitelj i M.L. ne poznaju, da nikada nije ni upoznao M.L. preko svoga kuma, da poznaje većinu prijatelja tužitelja, ali da M.L. ne poznaje, da je tužitelj zaista pomogao M.L. da pobjegne iz države u državu, tužitelj bi sasvim sigurno počinio krivično djelo za koje se goni po službenoj dužnosti, a tužitelj nikada nije osumnjičen, a ni optužen da je pomogao nekom licu, konkretno M.L. da pobjegne iz države u državu, da iz dokaza tužitelja jasno proizilazi da je u vrijeme kada je tužitelju produžavan pritvor, isti bio u bjekstvu, a da se u rješenju suda o produženju pritvora ni u jednom trenutku ne spominje tužitelj kao lice koje je pomoglo M.L. da pobjegne iz države u državu, niti se pominje osnovana sumnja da je tužitelj pomagao M.L. da pobjegne iz države u državu, da se činjenica da je neko lice počinilo krivično djelo može tvrditi samo ako postoji pravosnažna osuđujuća presuda, a da u konkretnom slučaju nema osuđujuće presude, čak šta više ne postoji ni osnovana sumnja da je tužitelj pomogao licu M.L. da pobjegne iz države u državu, da je u konkretnom slučaju nesporno da tužitelj nije hapšen u Srbiji u martu mjesecu, da se ni u jednom dijelu rješenja suda o produženju pritvora ne spominje povezanost M.L. sa tužiteljem niti se spominje da je tužitelj pomogao M.L. da pobjegne iz države u državu, da je tužitelj dokazao duševnu bol koju je pretrpio on i njegova porodica radi lažnih vijesti koje je objavila tužena, da su tužitelj i njegova porodica doživljavali neprijatnosti na poslu, u komšiluku, da tužitelj živi u T., a kako je grad L. malo mjesto, to tužitelj i dalje radi spornog članka tužene doživljava neprijatnosti, pa u konačnici predlaže da sud u cijelosti usvoji tužbeni zahtjev i obaveže tuženu da tužitelju nadoknadi troškove postupka koji su opredjeljeni na zapisniku sa ročišta od 07.12.2023. godine.

U odgovoru na tužbu tužena u cijelosti osporava osnovanost i visinu tužbenog zahtjeva, te navodi da tužitelj neosnovano navodi da se u spornom članku tužitelj optužuje bez bilo kakve presude ili potvrđene optužnice, s obzirom da iz spornog članka jasno proizilazi da tužena nikog ne optužuje, niti oglašava krivim, već da se služi terminologijom ZKP-a i jasno navodi da „saznaje da je osumnjičen...“, koji navod je istinit i da to potvrđuje dopis MUP-a od 08.06.2022. godine, da su dovoljni osnovi sumnje da se neko lice „osumnjiči“, te da ni optužnica ni presuda nemaju nikakve veze sa „sumnjičenjem“, već da neko sa optužnicom postaje „optužen“, sa presudom „osuđen“, a da u članku tužena niti jednom riječju nije navela da je tužitelj optužen ni osuđen, te da nije jasno zašto se tužba bavi trećim licem i da li je protiv tog lica potvrđena optužnica, da se niti jednom riječju u članku tužene ne govori da je tužitelj optužen, da su svi mediji pisali o akciji [...] iz decembra 2021. godine, te januara 2022. godine u kojim člancima se također navodilo da je tužitelj obuhvaćen tom akcijom, da tužena nije iznijela u spornom članku niti jedan vlastiti komentar niti zaključak, da tužena nije jedina prenijela ovaj članak, već da su ga prenijeli i drugi brojni portali, da nije bilo nikakve „klevetničke kampanje“, nije se težilo ka što većem publicizmu, da je prenošenje tužene izvršeno u skladu sa zakonom, Evropskom konvencijom i Kodeksom za štampu i online medije u BiH, da tužitelj nije

uputio demanti niti je tražio njegovu objavu niti se uopšte obratio tuženoj u vezi sa objavljenim člankom zbog čega tužena smatra da je tužitelj sam doprinjeo visini štete, a da u svakom slučaju u konkretnom slučaju nema klevete niti štete, te da je tužbeni zahtjev previsoko postavljen.

U daljem toku postupka tužena ostaje u cijelosti kod odgovora na tužbu i istaknutih navoda, a u završnom izlaganju ističe da tužitelj nije dokazao osnovanost, niti visinu postavljenog tužbenog zahtjeva, da tokom cijelog postupka tužitelj navodi proizvoljne i samovoljno izvedene „konstrukcije“, za potrebe ovog postupka, da suprotno navodima i tvrdnjama tužitelja, u spornom članku od 11.03.2022. godine tužena niti jednom riječju nije navela da je tužitelj optužen ni osuđen, da se tužitelj tokom postupka neosnovano bavi trećim licem i provjerama da li je protiv tog lica potvrđena optužnica, da je tokom postupka sam tužitelj izveo prijedloge Tužilaštva BiH za produženje pritvora, te da se u obimnim prijedlozima navodi povezanost „osumnjičenih lica“ i osnovanost sumnje, što je predmet krivičnog postupka i predmet je raspravljanja u tom postupku pred Sudom BiH. Nadalje ističe, da je sudska praksa Evropskog suda razvila tezu po kojoj objava, ako je razumna, može biti opravdana čak i kad nije u cijelosti istinita, kad je tema o kojoj se izvještava bila od javne važnosti i interesa. Tužena ističe da je dokazala da su svi mediji pisali o akciji [...], u kojim se člancima takođe navodilo da je tužitelj obuhvaćen ovom akcijom, da tužitelj tvrdi da je tužena oklevetala tužitelja, te da je dezinformacijama u cijelosti narušen mir u kući tužitelja, da je pretrpio nematerijalnu štetu zbog povrede ugleda i časti uslijed objavljenog teksta od 11.03.2022. godine. Pored toga ističe da sadržaj prava ličnosti (između ostalih garantovanih prava) čine čast i ugled kao izraz specifične socijalne funkcije čovjeka i socijalnog ugrožavanja njegove ličnosti, da čast i ugled neke ličnosti predstavljaju lično dobro i čine sastavni dio integriteta čovjekove ličnosti, da je sama čast sopstveno osjećanje moralne vrijednosti tj. intimna moralna svijest o sopstvenoj vrijednosti, a da ugled predstavlja uvažavanje koje određeno lice uživa u određenoj društvenoj sredini, da čast i ugled „idu zajedno“ i predstavljaju jedinstven objekat zaštite, da objektivna protivpravnost štetne radnje jeste sposobnost postupaka tuženog da povrijedi čast i ugled tužitelja, te da izazove duševne boli, da se naknada za duševne bolove zbog povrede ugleda i časti priznaje samo u slučaju izuzetno teške povrede, a koja s obzirom na njen intenzitet, trajanje, mjesto i vrijeme nastanka, izaziva nesumnjivu povredu ugleda i časti osobe. Pored toga navodi da je u naredbama Tužilaštva BiH za produženje pritvora od 02.03.2022. godine i od 04.01.2022. godine, tužitelj opisan kao vođa organizovane kriminalne grupe, a da se npr. na strani 5 prijedloga Tužilaštva BiH za produženje pritvora od 04.01.2022. godine navodi da su „...D.L. i P.P. unutar svake međusobno povezane i organizovane grupe: donosili odluke i naređivali izvršavanje djela i radnji, sa drugim pripadnicima dogovarali i planirali.., sa drugim pripadnicima izvršavali...“ te da se između ostalih pripadnika organizovane grupe navodi i M.L., da imajući u vidu i tekstove brojnih medija koji su pisali o umješanosti tužitelja u vršenju brojnih krivičnih djela, na osnovu čega tužena postavlja pitanje da li je i kakav uticaj objavljeni tekst od 11.03.2022. godine imao na „pogled komšiluka“ tužitelja u vrijeme u kojem je za tužiteljem (od 24.02.2022. godine, dakle prije objavljivanja spornog teksta od 11.03.2022. godine) raspisana centralna potjernica i međunarodna potjernica od strane Ministarstva bezbjednosti BiH ...NCB „Interpol“ Sarajevo, a da se tužitelj nalazio u bjekstvu, da u konkretnom slučaju povreda ugleda i časti, te s tim u vezi ni postojanje štete, nije dokazano, da naknada štete mora biti stavljena u srazmjeri sa samim povrijeđenim dobrom, u konkretnom slučaju sa ličnosti tužitelja, tj. uolikoj mjeri je objektivno, i da li je uopšte, povrijeđena čast i ugled

tužitelja, što tokom postupka tužena smatra da nije dokazano, da je u Dopisu MUP-a od 14.08.2023. godine navedeno da je Uprava za organizovani i teški kriminalitet dostavila Tužilaštvu BiH dopunu Izvještaja o počinjenim krivičnim djelima protiv više lica među kojima je i lice P.P. zbog postojanja osnova sumnje da je počinio krivično djelo „Organizovani kriminal“ iz čl. 250 stav 3 KZ BiH, u vezi sa članom 31 KZ BiH, a u vezi sa krivičnim djelom „Ubistvo“ na štetu lica S.S. počinjenog u B. dana 13.09.2020. godine, da je u Dopisu MUP-a od 08.06.2022. godine navedeno da je Uprava kriminalističke policije postupajući po naredbi Suda BiH od 24.02.2022. godine za raspisivanje centralne i međunarodne potjernice raspisala centralnu potjernicu za osumnjičenim P.P., kao i za drugim licima navedenim u istoj naredbi, da je po istoj naredbi Suda BiH za tužiteljem raspisana i međunarodna potjernica od strane Ministarstva bezbjednosti BiH NCB „Interpol“ Sarajevo, a zbog postojanja osnovane sumnje da je počinio krivično djelo „Organizovani kriminal“, u vezi sa krivičnim djelima „Neovlašten promet opojnim drogama“, „Neovlašten promet oružjem i vojnom opremom te proizvodima vojne namjene“, „Krijumčarenje ljudi“ i „Teška krađa“. Tužena smatra da se ne može se pokloniti vjera iskazu tužitelja, jer je u suprotnosti sa iskazom svjedoka i materijalnim dokazima, da je tužitelj u svom iskazu od 26.10.2023. godine naveo da nije bio u bjekstvu već u Njemačkoj, a da ga je policija tražila zbog neurednog dostavljanja poziva na kućnu adresu, da je tužitelj naveo da se dobrovoljno javio policiji i predao Tužilaštvu kada se vratio kući, a da je svjedok M.K., kum tužitelja, jasno naveo da se u spornom periodu tužitelj nalazio u bjekstvu, da nije znao gdje se nalazi, a da se tužitelj dobrovoljno predao Tužilaštvu u oktobru mjesecu 2022. godine i da je bio u pritvoru mjesec dana, te da se o navedenom pisalo u brojnim medijima, što tužena ističe i da je dokazala, da je pored toga tužitelj u svom iskazu naveo da u društvenom životu sa bliskim osobama povodom spornog priloga nije imao problema i da mu niko nije okrenuo leđa, a da je potom naveo da je jedino u prolazu znao primijetiti od komšija neki pogled koji mu je ukazivao na loše mišljenje o njemu povodom tog priloga, pa se tužena pita kako je tužitelj mogao znati da je „pogled komšije“ u vezi sa prilogom od 11.03.2022. godine, te kako je tužitelj uopšte mogao primijetiti „pogled komšije“, kada je u periodu objavljivanja spornog priloga od 11.03.2022. godine tužitelj bio nedostupan policijskim organima i u bjekstvu, zbog čega je za njim od februara 2022. godine raspisana i međunarodna potjernica, a da se tek u oktobru mjesecu dobrovoljno predao, zbog čega tužena smatra da iskaz tužioca ne odgovara činjenicama. Tužena ističe da prema dosadašnjoj sudskoj praksi ukoliko se novinari pri izvještavanju drže informacija preuzetih iz saopštenja zvaničnog državnog organa, u ovom slučaju MUP-a RS, nema odgovornosti tuženog za klevetu, a što proizilazi i iz Presude istog Suda br. 71 0 P 321262 20 P od 04.01.2021. godine, da je u konkretnom slučaju sporni tekst pisan na osnovu informacija dobijenih od izvora, a koji nisu u suprotnosti sa zvaničnim informacijama dobijenim od MUP-a RS. Tužena pored toga navodi da je Evropski sud razvio fleksibilnija pravila od onih koja zahtijevaju dokazivanje istinitosti, ostavljajući medijima na taj način prostor za grešku, dakle da se u pogledu činjenica, novinarima uzima u obzir odbrana da su postupali bona fide u nastojanju da javnosti pruže tačne i pouzdane informacije u skladu s novinarskom etikom, da je u principu, odbrana na osnovu iskrene namjere jedna vrsta zamjene za dokazivanje istinitosti i kada novinar ima opravdan cilj, kada je u pitanju nešto od javnog značaja i kada je uložan razuman napor u potvrđivanje činjenica koje iznosi, da se medij neće smatrati odgovornim čak ni u slučaju da se ispostavi da su činjenice bile neistinite.

Nadalje, tužena smatra da tužitelj u konkretnom slučaju nije dokazao da su ispunjeni zakonski elementi da bi se moglo govoriti o kleveti, da nije dokazao postojanje uzročno-

posljedične veze između objavljenog spornog teksta i navodnih problema koje su imali njegovi roditelji, da su sve tvrdnje tužitelja o postojanju uzročno-posljedične veze između spornog teksta i navodnih problema koje je tužitelj imao u braku, problema njegovih roditelja i problema njegovog djeteta u školi, paušalne tvrdnje jer je tužitelj zaposlen, kao i njegova supruga, da je dijete uredno završilo školovanje, da je njegova supruga u međuvremenu zatrudnila i rodila i drugo dijete, da paušalne tvrdnje tužitelja nisu potvrdili ni saslušani svjedoci u ovom postupku, da tužitelj nije dokazao da je trpio štetu i u čemu se navodna šteta ogleda, da je tužitelj u spornom periodu bio u bjekstvu, a da je istom nakon predaje Tužilaštvu BiH određen pritvor u trajanju od mjesec dana, da tužitelj nije dokazao da je nematerijalna šteta zaista nastupila, da je bio dužan dokazati da je trpio duševne bolove kao posljedicu povrede ugleda, da je iz izvedenih dokaza jasno da tužena nije prouzrokovala bilo kakvu štetu ugledu i časti tužitelja jer o tome ne postoji nijedan dokaz, da se u konkretnom slučaju ne radi o kleveti s obzirom da je tužena informacije dobila od državnog organa tj. MUP-a RS, da tužitelj nije uputio demanti niti je tražio njegovu objavu, te kada se uzmu u obzir svi materijalni dokazi tužena smatra da je jasno da sporno objavljivanje nije bilo kleveta jer je isto bilo razumno i u skladu sa odredbom člana 6 Zakona o zaštiti od klevete, pa tužbeni zahtjev smatra neosnovanim i previsoko postavljenim zbog čega u konačnici predlaže da sud u cjelosti odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan, a tužitelja obaveže da tuženoj nadoknadi troškove postupka prema opredijeljenom troškovniku koji je predat u spis suda na ročištu dana 07.11.2023. godine.

Na glavnoj raspravi izvedeni su dokazi uvidom i čitanjem:

Tužitelja:

- Članak ATV BAnjaluka pod nazivom „ATV saznaje: P.P. uhapšen u Srbiji“ od 11.03.2022. godine
- Prijedlog za produženje pritvora Tužilaštva BiH broj T 20 0 KTO 0021468 21 od 02.03.2022. godine
- Prijedlog za produženje pritvora Tužilaštva BiH broj T 20 0 KTO 0021468 21 od 04.01.2022. godine.

Tuženog:

- Dopis MUP-a RS, broj SM-053-134/22 od 8.6.2022. godine,
- Članak pod nazivom „Kako je aplikacija „Sky“ raskrinkala opasnu narkobandu iz B.G.: na prodaji pištolja zaradili 100.000,00 KM“, objavljen na portalu „Avaz“ 06.01.2022. godine,
- Članak pod nazivom „Pritvoreno 14 osoba uhapšenih u akciji [...]“, objavljen na portalu „Srpska Caffé“ 12.12.2021. godine,
- Članak pod nazivom „Pritvoreno 14 od 15 uhapšenih u akciji [...]“, objavljen na portalu „Kontakt“ 12.12.2021. godine,
- Članak pod nazivom „Predmet [...] : L. sumnjiče za napade na porodicu načelnika policije, tužilaštvu prijavljene 34 osobe“, objavljen na nepoznatom portalu od 22.08.2022. godine,
- Članak pod nazivom „Osumnjičeni iz predmeta [...] predao se Tužilaštvu BiH“ objavljen na portalu „Avaz“ 03.10.2022. godine,
- Članak pod nazivom „Nakon višemjesečnog bjekstva predao se osumnjičeni iz predmeta [...]“, objavljen na portalu „federalna.ba“ 03.10.2022. godine,

- Članak pod nazivom „Tonu droge prošvercovao u Evropu: Detalji sa ročišta za određivanje pritvora P.P.“, objavljen na portalu „banjaluka.com“ 04.10.2022. godine,
- Članak pod nazivom „P. u Tužilaštvu BiH: Posle godinu dana bekstva predao se jedan od osumnjičenih u predmetu [...]“, objavljen na nepoznatom sajtu dana 04.10.2022. godine,
- Članak pod nazivom „Svjedoci u strahu od narkodilera: U EU su prebacili čak i do tonu drogu“, objavljen na sajtu „oslobođenje.ba“ 04.10.2022. godine,
- Izvod sa nepoznatog sajta od 05.10.2022. godine „Određen pritvor osumnjičenom P.P. (predmet V.U. i drugi),
- Članak pod nazivom „Akcija [...]: Određen pritvor osumnjičenom P.P.“, objavljen na portalu „Avaz“ 05.10.2022. godine,
- Članak pod nazivom „Hrvatska odobrila izručenje D.L., bjegunca iz akcije [...]“, objavljen na nepoznatom sajtu dana 16.11.2022. godine,
- Dopis MUP-a, Služba ministra, Odjeljenje za odnose sa javnošću, br. C/M-1-053-225/23 od 14.08.2023. godine,

te je u svojstvu parnične stranke saslušan tužitelj, a u svojstvu svjedoka su saslušani M.K. i H.P.A..

Ocjenom izvedenih dokaza, pojedinačno i u međusobnoj vezi, u smislu odredbe člana 8 Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13, u daljem tekstu: ZPP), odlučeno je kao u izreci presude.

Uvidom u Članak ATV Banjaluka pod nazivom „[...] saznaje: P.P. uhapšen u Srbiji“ od 11.03.2022. godine, utvrđeno je da se u tekstu navodi da je tužitelj uhapšen u Srbiji na osnovu potjernice koju je raspisala BiH, da je tužitelj koji je bio obuhvaćen u akciji [...] uhapšen 07.03.2022. godine u B. po međunarodnoj potjernici Suda BiH za organizovani kriminal, te se u tekstu navodi da je prema saznanju tužene prije više od mjesec dana prije objave spornog teksta, policija Srpske dostavila dopunu izvještaja o krivičnom djelu protiv tužitelja, a za krivično djelo organizovani kriminal, a u vezi sa pomaganjem učiniocu nakon ubistva S.S. u B., te da je prema saznanju tužene tužitelj osumnjičen da je pomagao M.L.Č. da nakon ubistva S. pobjegne u Republiku Srpsku, te da su saznanja tužene da je tužitelj učestvovao u organizovanju, te lično „prebacio“ L. iz Srbije u BiH koristeći ilegalne kanale za prelazak preko granice.

Da je tužena objavila navedeni tekst sa sadržajem kako je to naprijed navedeno, nije sporno među parničnim strankama.

Uvidom u Prijedlog za produženje pritvora Tužilaštva BiH broj T 20 0 KTO 0021468 21 od 02.03.2022. godine i Prijedlog za produženje pritvora Tužilaštva BiH broj T 20 0 KTO 0021468 21 od 04.01.2022. godine, utvrđeno je da su prijedlozi podneseni protiv V.U., M.G., S.D., S.V., F.M., G.G., A.V., D.K., D.V., D.R., N.T., D.T. i R.L., te da se u prijedlozima navodi da su osumnjičeni D.L. i P.P. počinili krivična djela Organizovani kriminal u vezi sa krivičnim djelom Neovlašteni promet opojnim drogama, Neovlašteni promet oružjem i vojnom opremom te proizvodima dvojne namjene i krivično djelo Krijumčarenje ljudi. Iz navedenih prijedloga proizilazi da je tužitelj osumnjičen da je počinio krivično djelo Prometa opojnim drogama, Prometa oružja i Krijumčarenje ljudi i to ilegalnih migranata (Kineza) sa područja Republike Srbije u BiH, a zatim dalje za Republiku Hrvatsku. Iz ovih dokaza sud je utvrdio da prijedlozi protiv tužitelja nisu

podneseni u vezi navodnog pomaganja tužitelja učiniocu nakon ubistva S.S. u B., niti proizilazi da je tužitelj osumnjičen da je pomagao M.L.Č. da nakon ubistva S. pobjegne u Republiku Srpsku, niti je tužitelj osumnjičen da je učestvovao u organizovanju i da je lično prebacio L. iz Srbije u BiH, kako je to tužena navodila u svom tekstu od 11.03.2022. godine, ističući da su to saznanja tužene.

Uvidom u Dopis MUP-a RS, broj SM-053-134/22 od 8.6.2022. godine, sud je utvrdio da je isti upućen tuženoj u kojem se tužena obavještava da je Uprava kriminalističke policije MUP-a RS postupajući po naredbi Suda BiH od 24.02.2022. godine raspisala centralnu potjernicu za osumnjičenim P.P., te da je po istoj naredbi Suda BiH za istim licem raspisana i međunarodna potjernica Ministarstva bezbjednosti BiH, zbog postojanja osnovane sumnje da je isti učinio krivično djelo Organizovani kriminal, a u vezi sa krivičnim djelima Neovlašten promet opojnim drogama, Neovlašten promet oružjem i vojnom opremom te proizvodima dvojne namjene, Krijumčarenje ljudi i Teška krađa, te je tužena istim dopisom obavještena da se za dodatne informacije može obratiti Tužilaštvu BiH i Sudu BiH. Iz navedenog dokaza ne proizilazi da je tužena Dopisom MUP-a RS dobila informaciju da je tužitelj izvršio pomaganje M.L. da nakon ubistva S.S. pobjegne u Republiku Srpsku, niti iz istog dopisa proizilazi da je tužitelj uhapšen u B..

Uvidom u Dopis MUP-a RS, Služba ministra, Odjeljenje za odnose s javnošću, br. C/M-1-053-225/23 od 14.8.2023. godine, sud je utvrdio da je isti upućen tuženoj koja se obavještava da je u okviru akcije [...], Uprava za organizovani i teški kriminalitet dana 09.12.2021. godine Tužilaštvu BiH dostavila izveštaj o počinjenim krivičnim djelima protiv više lica, među kojima je i tužitelj zbog postojanja osnova sumnje da je počinio krivično djelo Organizovani kriminal, Neovlašteni promet opojnim drogama, Neovlašteni promet oružjem i vojnom opremom te proizvodima dvojne namjene i Krijumčarenje ljudi, te da je Uprava dana 10.11.2022. godine Tužilaštvu BiH dostavila dopunu izveštaja o počinjenim krivičnim djelima protiv više lica među kojima je i tužitelj zbog postojanja osnova sumnje da je počinio krivično djelo Organizovani kriminal, a u vezi sa krivičnim djelom Ubistvo na štetu lica S.S., počinjenog u B. 13.09.2020. godine, da je za tužiteljem bila raspisana centralna i međunarodna potjernica zbog naprijed navedenih krivičnih djela, te da se isti 03.10.2022. godine u pratnji branioca predao u Tužilaštvo BiH. Iz navedenog dokaza proizilazi da je Uprava za organizovani i teški kriminalitet Tužilaštvu BiH dostavila dopunu izveštaja dana 10.11.2022. godine u kojem se po prvi put pominje da za tužitelja postoje osnovi sumnje da je počinio krivično djelo Organizovani kriminal u vezi sa krivičnim djelom Ubistvo na štetu lica S.S., dok je tužena sporni tekst objavila 11.03.2022. godine, odnosno prije nego što je uprava dostavila navedenu dopunu izveštaja u kojoj se po prvi put tužitelj dovodi u vezu sa ubistvom S.S.. Takođe, u ovom dopisu se jasno navodi da se tužitelj predao Tužilaštvu BiH iz čega proizilazi da isti nije bio uhapšen niti na području BiH niti na području Republike Srbije.

Uvidom u Članak pod nazivom „Kako je aplikacija „Sky“ raskrinkala opasnu narkobandu iz B.G.: na prodaji pištolja zaradili 100.000,00 KM“, objavljen na portalu Avaz 06.01.2022. godine, sud je utvrdio da se u istom tekstu između ostalog navodi da je Tužilaštvo BiH zatražilo od Suda BiH da produži pritvor za još dva mjeseca uhapšenima u akciji [...] koji se sumnjiče za organizovani kriminal, neovlašteni promet opojnim drogama, prometom oružjem, vojnom opremom, krijumčarenjem ljudi, kao i teška krađa,

da je u pritvoru završilo 13 osoba koji se poimenice navode, a među kojima nije tužitelj, da se grupa sumnjiči da je duži period krijumčarila drogu iz Albanije i Crne Gore u BiH, a potom za Hrvatsku, Sloveniju, Mađarsku i Njemačku, da se u toj grupi nalaze i D.L. i P.P., kao organizatori grupe koji do vremena pisanja tog teksta nisu uhapšeni, te da je član grupe i M.L.Č. koji je u vrijeme pisanja teksta bio u bjekstvu, te se dalje u tekstu navodi izvještaj Tužilaštva BiH. U navedenom tekstu je utvrđeno da se nigdje ne pominje ono što je tužena objavila u svom tekstu od 11.03.2022. godine, odnosno ne navodi se da je tužitelj uhapšen u Srbiji 07.03.2022. godine, niti se navodi da je tužitelj osumnjičen za pomaganje M.L.Č. da nakon ubistva S.S. pobjegne u Republiku Srpsku, već se čak navodi da se M.L. u vrijeme pisanja teksta nalazi u bjekstvu.

Uvidom u Članak pod nazivom „Pritvoreno 14 osoba uhapšenih u akciji [...]“, objavljen na portalu „Srpska Caffé“ 12.12.2021. godine, utvrđeno je da se u istom između ostalog navodi da je Sud BiH odredio pritvor za 14 osoba koje su uhapšene u navedenoj akciji zbog sumnje da su se bavili organizovanim švercom narkotika, te da je jedan pušten na slobodu, navedena su imena i prezimena pritvorenih lica među kojim nije naveden tužitelj, te da je istragom obuhvaćen i M.L. za kojim je raspisana potjernica zbog ubistva S.S., njegov sin D. za kojim se takođe traga, kao i tužitelj i ostala tri lica čija se imena i prezimena navode, a da se grupa bavila prevozom i skladištenjem droge i oružja, koje su kupovali u zemljama Zapadne Evrope, a potom su ga u BiH prepravljali i dalje prodavali. U navedenom tekstu je utvrđeno da se nigdje ne pominje ono što je tužena objavila u svom tekstu od 11.03.2022. godine, odnosno ne navodi se da je tužitelj uhapšen u Srbiji 07.03.2022. godine, niti se navodi da je tužitelj osumnjičen za pomaganje M.L.Č. i da nakon ubistva S.S. pobjegne u Republiku Srpsku. Takođe je utvrđeno da je ova vijest preuzeta sa portala [...].

Uvidom u Članak pod nazivom „Pritvoreno 14 od 15 uhapšenih u akciji [...]“, objavljen na portalu „Kontakt“ 12.12.2021. godine, utvrđeno je da se u istom navodi isti sadržaj kao i u članku koji je objavljen na portalu [...] od 12.12.2021. godine, te je utvrđeno da je i ta vijest takođe preuzeta sa portala [...].

Uvidom u Članak pod nazivom „Predmet [...]: L. sumnjiče za napade na porodicu načelnika policije, tužilaštvu prijavljene 34 osobe“, utvrđeno je da je članak objavljen na nepoznatom portalu od 22.08.2022. godine, da se u istom između ostalog navodi da su M.L. i njegov sin D., koji su obuhvaćeni akcijom [...], osumnjičeni da su aktivirali bombu ispred kafića brata načelnika [...] B.Š. i zapalili pilanu u vlasništvu porodice načelnika kako bi ga zastrašili, da su Tužilaštvu BiH u predmetu [...] podnijeta dva izvještaja protiv 34 osobe zbog više krivičnih dijela i da se tim osobama stavlja na teret organizovani kriminal, neovlašteni promet opojnim drogama, oružjem i vojnom opremom, krijumčarenje ljudi, paljevinu, izazivanje opšte opasnosti i osiguranička prevara, te da se sumnjiče da su u prethodnim dogovorima preduzimali radnje u cilju zastrašivanja policijskih službenika i drugih lica na različite načine kao što su oštećenje i uništenje lične imovine paljevinom i aktiviranjem minsko-eksplozivnih sredstava, utvrđeno je da se u tekstu ne navode imena tih 34 lica, navode se imena lica kojima je Sud BiH ukinuo mjeru pritvora u toj akciji, među kojim licima se ne nalazi tužitelj, da su istragom obuhvaćeni i M.L. za kojim je raspisana potjernica zbog ubistva S.S., njegov sin D., te tužitelj i ostala tri lica koji se terete da su dovezli 460 kg skanka kako bi ga preprodali u Hrvatsku, a da su u Sloveniju prokrijumčarili heroin vrijedan 38.000,00 EUR. U navedenom tekstu je utvrđeno da se nigdje ne pominje ono što je tužena objavila

u svom tekstu od 11.03.2022. godine, odnosno ne navodi se da je tužitelj uhapšen u Srbiji 07.03.2022. godine, niti se navodi da je tužitelj osumnjičen za pomaganje M.L.Č. da nakon ubistva S.S. pobjegne u Republiku Srpsku.

Uvidom u Članak pod nazivom „Osumnjičeni iz predmeta [...] predao se Tužilaštvu BiH“ objavljen na portalu Avaz 03.10.2022. godine, sud je utvrdio da se u članku između ostalog navodi da se tužitelj kao osumnjičeni, koji se potraživao međunarodnom potjernicom povodom više krivičnih djela, nakon višemjesečnog bjekstva u prisustvu advokata predao Tužilaštvu BiH, da je tužitelj bio osumnjičeni u predmetu [...], kao jedan od organizatora organizovane kriminalne grupe za krivično djelo organizovani kriminal u vezi sa neovlaštenim prometom opojnih droga, oružjem i vojnom opremom, krijumčarenjem ljudi i teškom krađom, da je za tužiteljem bila raspisana međunarodna potjernica. U navedenom tekstu je utvrđeno da se nigdje ne pominje ono što je tužena objavila u svom tekstu od 11.03.2022. godine, odnosno ne navodi se da je tužitelj uhapšen u Srbiji 07.03.2022. godine, niti se navodi da je tužitelj osumnjičen za pomaganje M.L.Č. da nakon ubistva S.S. pobjegne u Republiku Srpsku.

Uvidom u Članak pod nazivom „Nakon višemjesečnog bjekstva predao se osumnjičeni iz predmeta [...]“, objavljen na portalu „federalna.ba“ 03.10.2022. godine, u kojem se između ostalog navodi da se tužitelj kao osumnjičeni za više krivičnih djela iz predmeta [...] predao Tužilaštvu BiH, da je za tužiteljem bila raspisana međunarodna potjernica, te da je tužitelj bio pod istragom u navedenom predmetu kao jedan od organizatora organizovane kriminalne grupe za krivično djelo organizovani kriminal u vezi sa neovlaštenim prometom opojnih droga, oružjem i vojnom opremom, krijumčarenjem ljudi i teškom krađom. U navedenom tekstu je utvrđeno da se nigdje ne pominje ono što je tužena objavila u svom tekstu od 11.03.2022. godine, odnosno ne navodi se da je tužitelj uhapšen u Srbiji 07.03.2022. godine, niti se navodi da je tužitelj osumnjičen za pomaganje M.L.Č. da nakon ubistva S.S. pobjegne u Republiku Srpsku.

Uvidom u Članak pod nazivom „Tonu droge prošvercovao u Evropu: Detalji sa ročišta za određivanje pritvora P.P.“, objavljen na portalu „banjaluka.com“ 04.10.2022. godine, utvrđeno je da se u članku između ostalog navodi da je tužitelj kao osumnjičeni u predmetu [...] za organizovani šverc narkotika i druga teška krivična djela, da je učestvovao u prebacivanju oko tone droge u Evropsku uniju, da je drogu nabavljao od nekoliko kriminalnih grupa, te preko BiH prebacivao u Hrvatsku i druge zemlje EU, da je to rečeno u Sudu BiH na ročištu za određivanje pritvora tužitelju, da je tužitelj sa L. označen kao jedan od organizatora šverca marihuane i kokaina u navedenom predmetu, da je bio u bjekstvu od kraja septembra 2021. godine, kada je uhapšeno više članova grupe, a da je tužitelj izbjegao hapšenje i da se Tužilaštvu BiH predao skoro godinu dana nakon bjekstva, da je Tužilaštvo i MUP RS u decembru 2021. godine počelo procesuiranje kriminalne grupe koja se bavi međunarodnim švercom droge i oružja, da je grupa drogu nabavljala u Crnog Gori, skladištila u G., te preprodavala u Hrvatskoj i drugim zemljama u EU, a da su pištolje nabavljali iz Slovačke, a skladištili ih i prerađivali u G.i, te prodavali širom Evope. U navedenom tekstu je utvrđeno da se nigdje ne pominje ono što je tužena objavila u svom tekstu od 11.03.2022. godine, odnosno ne navodi se da je tužitelj uhapšen u Srbiji 07.03.2022. godine, niti se navodi da je tužitelj osumnjičen za pomaganje M.L.Č. da nakon ubistva S.S. pobjegne u Republiku Srpsku.

Uvidom u Članak pod nazivom „P. u Tužilaštvu BiH: Posle godinu dana bjekstva predao se jedan od osumnjičenih u predmetu [...], utvrđeno je da je isti objavljen na nepoznatom sajtu dana 04.10.2022. godine, te da se u članku navodi da se tužitelj koji je označen kao jedan od glavnih osumnjičenih u predmetu [...] predao Tužilaštvu BiH i da je tužitelj zajedno sa odbjeglih M.L. i njegovim sinom D., označen kao jedan od organizatora šverca marihuane i kokaina u navedenom predmetu, da se tužitelj nalazio u bjekstvu od kraja septembra 2021. godine, kada je uhapšeno više članova te grupe, ali da je tužitelj izbjegao hapšenje, da se grupa tereti da se od 2019. godine kao organizovana kriminalna grupa bavila međunarodnim švercom droge i oružja, da im se na teret stavlja da su iz Albanije i Crne Gore nabavljali velike količine marihuane koje su dopremali u BiH i skladištili na području G., da su dio droge preprodavali u BiH, dok su veći dio prepakivali i krijumčarili dalje prema Hrvatskoj, Sloveniji, Mađarskoj i Njemačkoj, a da su drogu i oružje prebacivali preko granice najčešće kombijima i automobilima. U navedenom tekstu je utvrđeno da se nigdje ne pominje ono što je tužena objavila u svom tekstu od 11.03.2022. godine, odnosno ne navodi se da je tužitelj uhapšen u Srbiji 07.03.2022. godine, niti se navodi da je tužitelj osumnjičen za pomaganje M.L.Č. da nakon ubistva S.S.a pobjegne u Republiku Srpsku.

Uvidom u Članak pod nazivom „Svjedoci u strahu od narkodilera: U EU su prebacili čak i do tonu drogu“, objavljen na sajtu „oslobođenje.ba“ 04.10.2022. godine, utvrđeno je da se u tekstu između ostalog navodi da je tužitelj prema tvrdnji Tužilaštva BiH bio vođa grupe koja je švercala drogu u EU sa grupom D.L. koja se bavila međunarodnim švercom droge i oružja, da se tužitelj nakon 10 mjesecu bjekstva u pratnji advokata predao sudskoj policiji Suda BiH, da je tužilac Tužilaštva BiH istakao da Tužilaštvo i MUP RS od decembra 2021. godine procesuiraju grupe koje djeluju na području G. i B.L. i koje se bave međunarodnim švercom droge i oružja, da su drogu nabavljali u Crnoj Gori, skladištili je u G., preprodavali u Hrvatskoj i drugim zemljama EU, a da su pištolje nabavljali iz Slovačke koje su takođe skladištili u G., te preprodavali širom Evrope, da je D.L. uhapšen u Hrvatskoj, da je jedan od najopasnijih M.L.Č. još u bjekstvu zbog čega se mnogi svjedoci plaše za sopstveni život, da se Č. sumnjiči za ubistvo S.S. u B., a da Tužilaštvo ima podatak da mu je u bijegu i skrivanju od zakona pomogao upravo P.P.. Uvidom u ovaj tekst utvrđeno je da se u istom nigdje ne navodi da je tužitelj uhapšen 07.03.2022. godine u B..

Uvidom u Izvod sa nepoznatog sajta od 5.10.2022. godine „Određen pritvor osumnjičenom P.P. (predmet V.U. i drugi), utvrđeno je da se u tekstu između ostalog navodi da je Sud BiH 04.10.2022. godine donio rješenje kojim je tužitelju kao osumnjičenom određen pritvor, navedeno je zbog kojih pritvorskih razloga je određen pritvor tužitelju, te da je tužitelj osumnjičen da je počinio krivično djelo organizovani kriminal u vezi sa krivičnim djelima neovlašteni promet opojnim drogama, oružjem i vojnom opremom, krijumčarenje ljudi i teška krađa. Isti sadržaj teksta sud je utvrdio da je objavljen i u članku pod nazivom „Akcija [...]“: „Određen pritvor osumnjičenom P.P.“, objavljen na portalu Avaz 05.10.2022. godine. U oba teksta je utvrđeno da se nigdje ne pominje ono što je tužena objavila u svom tekstu od 11.03.2022. godine, odnosno ne navodi se da je tužitelj uhapšen u Srbiji 07.03.2022. godine, niti se navodi da je tužitelj osumnjičen za pomaganje M.L.Č. da nakon ubistva S.S. pobjegne u Republiku Srpsku.

Uvidom u Članak pod nazivom „Hrvatska odobrila izručenje D.L., bjegunca iz akcije [...], objavljen na nepoznatom sajtu dana 16.11.2022. godine, utvrđeno je da se u tekstu

između ostalog navodi da će D.L. koga Tužilaštvo BiH potražuje u okviru predmeta [...] zbog organizovanog međunarodnog šverca drogom i oružjem, uskoro biti izručen u BiH, da su njegovo izručenje odobrile vlasti Hrvatske u kojoj je on uhapšen nakon što se u prisustvu advokata predao policiji u Z., da je D.L. prethodno izbjegao hapšenje u navedenom predmetu u decembru 2021. godine, a da je uhapšen 07.03.2022. godine kada je zajedno sa advokatom došao u policiju u Z. i rekao da hoće da se preda, da je Tužilaštvo BiH L. označilo kao glavnu osobu za nabavku narkotika i oružja i jednog od rukovodilaca kriminalne grupe, a da su zajedno sa njim kao organizatori grupe označeni njegov otac M.L. zvani Č. koji je u bjekstvu i za kojim je MUP Srbije raspisao potjernicu zbog ubistva S.S., te tužitelj koji se početkom oktobra 2022. godine predao Tužilaštvu BiH kada mu je određen pritvor, da je navedenom akcijom obuhvaćeno više od 30 osoba koje se terete da su od 2019. godine kao organizovana kriminalna grupa se bavili organizovanim međunarodnim švercom droge i oružja. U navedenom tekstu je utvrđeno da se nigdje ne pominje ono što je tužena objavila u svom tekstu od 11.03.2022. godine, odnosno ne navodi se da je tužitelj uhapšen u Srbiji 07.03.2022. godine, niti se navodi da je tužitelj osumnjičen za pomaganje M.L.Č. da nakon ubistva S.S. pobjegne u Republiku Srpsku.

U svom iskazu koji je u svojstvu parnične stranke dao tužitelj isti je izjavio da je njemu poznato da je tužena u martu 2022. godine o njemu objavila prilog i da je sadržaj istog bio da je on uhapšen u Republici Srbiji i da je pomagao M.L. da ilegalno prijeđe granicu iz Srbije u Republiku Srpsku, da on ne poznaje M.L. i da nikada istom kao ni bilo kojem drugom licu nije pomogao da ilegalno prijeđe granicu, da nije uhapšen u Srbiji u martu 2022. godine, već da se lično predao Tužilaštvu BiH u oktobru 2022. godine. Dalje je naveo da je sporni prilog tužene na njega stresno uticao na način da se osjećao uznemireno, ali da se povodom toga nije obraćao lekaru niti je koristio bilo kakva sredstva za smirenje, da je zbog tog priloga tužene imao trzavica u braku, jer je njegovo dijete u to vrijeme pohađalo školu i da je među vršnjacima dijete imalo problema, zbog čega je učiteljica zvala njegovu suprugu na razgovor, a da je on povodom toga imao problema i sa svojim roditeljima, da u društvenom životu sa bliskim osobama povodom tog priloga nije imao problema i da mu niko nije okrenuo leđa s tim da je jedino znao u prolazu primjetiti od komšija neki pogled koji mu je ukazivao na loše mišljenje o njemu povodom tog priloga, da u to vrijeme on nije bio zaposlen, da je supruga bila zaposlena na određeno vrijeme u banci, a da je zbog tog priloga imala problema, jer joj je prethodno bilo obećano da će njen radni status preći u neodređeno vrijeme, ali da je ona tri mjeseca nakon objave tog priloga dobila otkaz na poslu, da je njihovo dijete u to vrijeme imalo 6 godina i da je pohađalo prvi razred osnovne škole, da on i danas povodom tog priloga osjeća nelagodu i neprijatnost, ali da se bez obzira na to u avgustu ove godine zaposlio u firmi [...], gdje se prije godinu dana zaposlila i njegova supruga, da je u oktobru prošle godine dobio i drugo dijete, dok je starije dijete nastavilo normalno školovanje i pohađanje iste škole u koju je išlo i u vrijeme objave spornog priloga, da su njegovi roditelji povodom spornog priloga imali problema u smislu da su primjetili da se njihov komšiluk drži na distanci od njih, da se on Tužilaštvu BiH dobrovoljno predao jer je bio tražen povodom akcije u vezi korištenja Sky telefona i da mu je Tužilaštvo pozive upućivalo na kućnu adresu, a da se on u to vrijeme nalazio na putu u Njemačkoj i kada se vratio sa puta, saznao je da ga je policija tražila, zbog čega se dobrovoljno javio i predao.

U iskazu koji je u svojstvu svjedoka dao M.K., kum tužitelja, isti je izjavio da tužitelja poznaje od djetinjstva, kao i njegovu cjelokupnu porodicu i društvo, da nikada nije

upoznao M.L. niti mu je to lice tužitelj bilo kada spominjao, da se u martu 2022. godine nalazio na putu u vozilu kada ga je pozvala tužiteljeva supruga koja je počela histerično da govori na telefon da je na dnevniku čula da je P. uhapšen u Srbiji, da se spominjalo i neko ubistvo, da je on u to vrijeme živio u Srbiji i da do tada nije čuo ništa u vezi P. hapšenja s obzirom da se P. nalazio u bjekstvu zbog akcije u vezi Sky telefona, za šta je on naknadno saznao, a da u vrijeme objave spornog priloga nije znao gdje se P. nalazi, te da u vezi tih Sky telefona u odnosu na P. nije podignuta niti optužnica niti je on za ta djela presuđen, da se početkom oktobra 2022. godine P. dobrovoljno predao Tužilaštvu BiH gdje je proveo mjesec dana u pritvoru nakon čega je pušten na slobodu i da u martu 2022. godine P. nije uhapšen u Srbiji, te je pojasnio da su on i P. vjenčani kumovi, da je P. krstio njegovo dijete, a on P., da su bliski kumovi i prijatelji i da se svakodnevno čuju, družu i obilaze.

U svom iskazi koji je u svojstvu svjedoka dala H.P.A., supruga tužitelja, ista je izjavila da je njoj poznato šta je predmet ovog spora, da njen suprug nikada nije bio uhapšen niti na teritoriji BiH niti na teritoriji Republike Srbije, već da se on predao Tužilaštvu BiH u prisustvu svog advokata 03.10.2022. godine jer je bio jedan od osumnjičenih za trgovinu drogom i oružjem, a da je na slobodu pušten oko 20.01.2023. godine do kada se nalazio u pritvoru, da ne poznaje M.L. zvanog Č. niti ima bilo kakva saznanja da je njen suprug tom licu navodno pomogao u nelegalnom prelasku granice i da nema saznanja da njen suprug uopšte poznaje to lice za koje je prvi put čula na vijestima ATV-a u Centralnim vijestima 07.03.2022. godine kada su objavili da je njen suprug uhapšen, da je ona nakon toga bila u šoku, da je nakon toga sišla u prizemlje kuće gdje je zatekla suprugovu majku koja je od šoka pala na pod, a da je ostala uža i šira porodica na isti način saznala za tu objavu i da su svi bili u stanju šoka jer je u toj objavi objavljeno puno ime i prezime njenog supruga, a da ona ne zna gdje se u vrijeme sporne objave nalazio P., ali da on ni tada niti bilo kada nije bio uhapšen, te da se povodom te objave suprugova majka obratila tuženoj sa zahtjevom da se ta vijest demantuje, a kako se to nije desilo, bili su prinuđeni da angažuju advokata i da sudskim putem traže zaštitu svojih prava.

Predmet ovog spora je tužbeni zahtjev tužitelja za naknadu nematerijalne štete u iznosu od 2.500,00 KM, zakonska zatezna kamata i troškovi postupka.

Tužitelj u tužbi i tokom postupka navodi da je tužena u svom članku od 11.03.2022. godine pod naslovom „[...] saznaje: P.P. uhapšen u Srbiji“, u kojem je tužena navela da je tužitelj lice koje je lišeno slobode 07.03.2022. godine u B., a između ostalog i u vezi sa pomaganjem učiniocu nakon ubistva S.S. u B., te da je tužena saznala da je tužitelj osumnjičen da je pomagao M.L.Č. da nakon ubistva S. pobjegne u Republiku Srpsku, te da je saznanje tužene da je tužitelj učestvovao u organizovanju, te lično „prebacio“ L. iz Srbije u BiH, koristeći ilegalne kanale za prelazak, za šta tužitelj ističe da navodi tužene nisu tačni, s obzirom da tužitelj nikada, pa ni 07.03.2022. godine nije uhapšen u Srbiji, niti je tužitelj bilo kada uhapšen u Republici Srpskoj, već da se tužitelj dobrovoljno predao u oktobru 2022. godine Tužilaštvu BiH, ali povodom krivičnih djela koja se odnose na neovlašteni promet droga, oružja i krijumčarenja ljudi, a ne povodom navodnog pomaganja M.L.Č. da pobjegne iz Srbije u BiH.

Iz navoda tužene proizlazi da je tužena navedenu informaciju objavila na osnovu svojih saznanja, a da su informacije u vezi sa tužiteljem objavile i druge medijske i TV kuće.

Iz provedenih dokaza je utvrđeno da je tužena objavila članak 11.03.2022. godine pod naslovom „[...] saznanje: P.P. uhapšen u Srbiji“, u kojem tekstu se navodi da je tužitelj koji je označen punim imenom i prezimenom uhapšen u Republici Srbiji 07.03.2022. godine u B. i da je tužitelj osumnjičen da je pomagao M.L. da nakon ubistva S. pobjegne u Republiku Srpsku. Da je tužena objavila navedeni članak sa opisanim sadržajem nije sporno ni među parničnim strankama.

Nadalje, na osnovu prijedloga za produženje pritvora Tužilaštva BiH od 02.03.2022. godine i 04.01.2022. godine proizilazi da je tužitelj bio obuhvaćen kao jedan od osumnjičenih u akciji [...], povodom krivičnih djela koja se odnose na neovlašteni promet opojnih droga, promet oružja i vojne opreme, kao i krijumčarenja ljudi, te da se u navedenim prijedlozima nigdje ne pominje da je tužitelj osumnjičen da je navodno nakon ubistva S.S. u B. pomogao M.L. da pobjegne u Republiku Srpsku.

Takođe, sud ističe da iz dopisa MUP RS 08.06.2022. godine proizilazi da je MUP RS postupajući po naredbi suda BiH raspisao centralnu potjernicu za tužiteljem kao osumnjičenim, te da je za tužiteljem raspisana i međunarodna potjernica povodom postojanja osnovane sumnje da je počinio krivično djelo Organizovani kriminal u vezi sa krivičnim djelima Neovlašteni promet opojnim drogama, Neovlašteni promet oružjem i vojnom opremom te proizvodima dvojne namjene, Krijumčanje ljudi i Teška krađa. Iz navedenog dopisa proizilazi da je isti dostavljen tuženoj sa navedenim informacijama nakon što je tužena objavila sporni članak, a pored toga u navedenom dopisu nigdje nije navedeno da je tužitelj bilo gdje uhapšen, niti da je isti pomogao M.L. da pobjegne u Republiku Srpsku.

Nadalje iz dopisa MUP RS od 14.08.2023. godine proizilazi da je u okviru akcije [...] MUP RS dostavio izvještaj Tužilaštvu BiH o počinjenim krivičnim djelima protiv više lica, među kojima je i tužitelj, a zbog krivičnih djela koja su navedena i u dopisu MUP RS od 08.06.2022. godine, te da je Tužilaštvu BiH dostavljena i dopuna Izvještaja o počinjenim krivičnim djelima protiv više lica među kojima je i tužitelj zbog postojanja osnova sumnje da je počinio krivično djelo organizovani kriminal, a u vezi sa krivičnim djelom ubistvo na štetu S.S., da je za tužiteljem bila raspisana centralna i međunarodna potjernica i da se isti 03.10.2022. godine u pratnji branioca predao Tužilaštvu BiH u Sarajevu. Navedeni dopis MUP RS od 14.08.2023. godine ne može biti osnov za objavu spornog članka koji je tužena objavila 11.03.2022. godine, s obzirom da se u navedenom dopisu navodi da je MUP RS Tužilaštvu BiH dostavio dopunu Izvještaja o počinjenim krivičnim djelima protiv tužitelja u vezi Organizovanog kriminala, a u vezi sa krivičnim djelom Ubistvo na štetu S.S., s obzirom da je dopunu izvještaja MUP RS Tužilaštvu BiH dostavio 10.11.2022. godine, a tužena je sporni članak objavila 11.03.2022. godine. Pored toga i u ovom dopisu se navodi da se tužitelj dobrovoljno predao Tužilaštvu BiH, odnosno proizilazi da isti nije uhapšen niti u Republici Srbiji niti u Republici Srpskoj, kako to tužena navodi u spornom članku.

Čitanjem Izvoda sa različitih portala proizilazi da su različite medijske kuće objavljivale članke i informacije u vezi sa akcijom [...], te da se u člancima spominje i tužitelj, kao jedan o osumnjičenih, ali u člancima se navodi da se lica osumnjičena u toj akciji sumnjiče za Organizovani kriminal, Neovlašteni promet opojnim drogama, promet oružja, vojnom opremom, kao i krijumčarenjem ljudi, opisuje se kako su osumnjičena lica nabavljala veće količine opojne droge, kako su tu drogu dalje krijumčarili i prodavali, kao i oružje i vojnu opremu, automobile, te krijumčarili Kineze i kako su na taj

način sticali veću materijalnu korist, ali u člancima se ne navodi da je tužitelj 07.03.2022. godine uhapšen u B., povodom između ostalog, i da je pomogao M.L. da pobjegne u Republiku Srpsku nakon ubistva S.S. u B.. Navodi u vezi tužitelja i M.L. objavljeni su jedino u članku „Oslobođenje“ od 04.10.2022. godine. Takođe, u raznim člancima koje je tužena izvela kao dokaze navodi se i da se tužitelj dobrovoljno predao Tužilaštvu BiH u oktobru 2022. godine.

Takođe, iz iskaza saslušanih svjedoka M.K., kao i H.P.A., proizilazi da tužitelj nikada nije bio uhapšen niti na teritoriji BiH niti na teritoriji Republike Srbije, već da se tužitelj dobrovoljno predao Tužilaštvu BiH 03.10.2022. godine jer je bio osumnjičen za trgovinu drogom i oružjem, što je potvrdio i sam tužitelj u svom iskazu. Takođe iz iskaza navedenih svjedoka, kao i tužitelja proizilazi da je tužitelj nakon što se predao Tužilaštvu BiH boravio u pritvoru do sredine januara 2023. godine, nakon čega je pušten na slobodu.

Analizom izvedenih dokaza utvrđeno je da se tužitelj dana 03.10.2022. godine dobrovoljno predao Tužilaštvu BiH jer je bio osumnjičen za krivična djela neovlaštenog prometa droga, oružja, vojne opreme, krijumčarenja ljudi i teške krađe.

Takođe nesporno je utvrđeno da je tužena objavila sporni članak dana 11.03.2022. godine u kojem je navela da je prema njenom saznanju tužitelj kojeg je označila punim imenom i prezimenom uhapšen u B. 07.03.2022. godine, a povodom, između ostalog i pomaganja M.L. da pobjegne u Republiku Srpsku nakon ubistva S.S. u B., takođe tužena u istom tekstu navodi da je prema njenom saznanju MUP RS mjesec dana prije objave spornog članka dostavilo dopunu izvještaja o krivičnom djelu protiv tužitelja, koji se odnosi, između ostalog i na pomaganje učiniocu nakon ubistva S.S. u Beogradu.

Na osnovu dopisa MUP RS od 14.08.2023. godine nesporno je utvrđeno da je dopuna izvještaja o krivičnim djelima protiv tužitelja dostavljena Tužilaštvu BiH 10.11.2022. godine, što jasno ukazuje da su netačni navodi tužene u spornom članku da je MUP RS dopunu izvještaja dostavio mjesec dana prije objave spornog članka, a samim tim neosnovani su navodi tužene da je ona sporni članak objavila na osnovu zvaničnog saopštenja državnog organa.

Prema tome, slijedom svega gore navedenog jasno proizilazi da je tužena dana 11.03.2022. godine objavila informaciju u svom članku da je tužitelj uhapšen 07.03.2022. godine u B., a na osnovu dopune izvještaja o počinjenom krivičnom djelu protiv tužitelja, a između ostalog i pomaganja učiniocu nakon ubistva S.S. u B.. Tužena je u navedenom članku objavila puno ime i prezime tužitelja.

MUP RS je po naredbi suda BiH raspisao centralnu međunarodnu potjernicu protiv tužitelja zbog osnovane sumnje da je isti počinio krivično djelo organizovanog kriminala, neovlaštenog prometa opojnih droga, oružja, vojne opreme, krijumčarenja ljudi i teške krađe, dok je dopunu izvještaja MUP RS dostavio Tužilaštvu BiH tek dana 10.11.2022. godine u vezi krivičnog djela Organizovanog kriminala.

Na osnovu kojih informacija i od koga je tužena dobila informaciju da je tužitelj uhapšen dana 07.03.2022. godine u B., tužena na te okolnosti nije izvodila dokaze, pri čemu to ne proizilazi ni sa izvoda drugih portala, koji nisu od uticaja na odluku suda u ovoj pravoj stvari iz razloga što se, prije svega u najvećem broju tih izvoda ne navodi da je tužitelj uhapšen 07.03.2022. godine u B., a pored toga radi se o „prepisivačkim“ tekstovima. Naime, tužena je u spornom članku navela da sadržaj članka objavljuje na osnovu njenih

informacija i saznanja, ali tokom postupka nije dokazala od koga je dobila te informacije, a to ne proizilazi niti iz dopisa MUP RS na koje se tužena poziva, s obzirom da su isti dostavljeni tuženoj nakon objave spornog članka tj. 08.06.2022. godine i 14.08.2023. godine, a pored toga u tim dokazima se ne navodi da je tužitelj bilo gdje uhapšen, već da se isti dobrovoljno predao Tužilaštvu BiH 03.10.2022. godine.

Sporno je da li je tužena svojom objavom predmetnog članka oklevetala tužitelja i na taj način mu nanijela nematerijalnu štetu za pretrpljene duševne bolove zbog povrede ugleda, odnosno da je uslijed sporne objave tužitelj trpio duševne bolove zbog pretrpljenog straha.

Prema tome, među strankama je sporna osnovanost i visina tužbenog zahtjeva.

Rješavajući o osnovanosti tužbenog zahtjeva, sud je utvrdio da se u ovoj pravnoj stvari kao materijalni propis ima primjeniti Zakon o zaštiti od klevete (u daljem tekstu ZZK), kao *lex specialis*-poseban zakon za ovu oblast građansko-pravnih odnosa.

Da bi sud imao zakonsko ovlašćenje da meritorno odlučuje o osnovanosti tužbenog zahtjeva, najprije po službenoj dužnosti, mora utvrditi da li su ispunjeni zakonom propisani uslovi, koji se tiču roka za podnošenje ove tužbe.

Odredbom člana 12 ZZK propisano je da je rok za podnošenje tužbe, u smislu zakona, 3 mjeseca od dana kada je tužitelj saznao ili mogao saznati za izražavanje i identitet osobe koja je prouzrokovala štetu i ni u kom slučaju se ne može produžiti nakon jedne godine, od dana kada je izražavanje iznešeno trećem licu (stav 1).

Navedeni rokovi (subjektivni i objektivni) što slijedi iz njihove zakonske definicije, su po svojoj prirodi prekluzivni rokovi, a ne zastarni rokovi, iako je takav naziv označen iznad odredbe člana 12 Zakona. Dakle, ovi rokovi su prekluzivni (prekluzija-gubitak prava), materijalno-pravni rokovi, što znači da je stranka, ukoliko je propustila da u zakonom određenom roku podnese tužbu, prekludirana u svom pravu, izgubila samo pravo tj. pravo na tužbu u materijalnom smislu, izgubila je pravo na sudsku zaštitu tj. protekom prekluzivnog roka izgubila je mogućnosti utuženja.

Za razliku od prekluzivnog roka (na koji sud uvijek pazi po službenoj dužnosti, budući da je isti propisan zakonom), zastarni rok (na koji sud pazi samo po prigovoru stranke-dužnika) je vremenski period nakon kojeg povjerilac gubi pravo da od dužnika uspješno (ukoliko dužnik istakne prigovor zastarjelosti, sud ga cijeni i zavisno od osnovanosti istog utvrđuje u kom obimu postoji povjeriočevo potraživanje prema dužniku) zahtijeva ispunjenje određene obaveze. Ovakav pravni stav zauzeo je i Vrhovni sud Republike Srpske u svojoj presudi broj 71 0 P 047082 11 Rev od 08.05.2012. godine.

U skladu sa navedenim, sud je utvrdio da je tužba tužioca blagovremena.

Tužilac je u zakonom propisanom roku od 3 mjeseca od dana saznanja za izražavanje i identitet osobe koja je izvršila izražavanje (tzv. subjektivnom roku), budući da je do izražavanja došlo objavljivanjem članka na portalu tužene, pa je pretpostavka da je tužitelj odmah istog dana imao saznanje (ili ga mogao imati) o izražavanju i identitetu osobe koja ga je izvršila tj. da je tužitelj u roku od 3 mjeseca od spornog izražavanja tj. od 11.03.2022. godine podnio tužbu ovom sudu dana 24.03.2022. godine, čime su se stekli uslovi da sud po istoj postupa i meritorno odlučuje.

Sloboda izražavanja je propisana u članu 10 Evropske konvencije, da svako ima pravo na slobodu izražavanja. Ovo pravo uključuje slobodu posjedovanja sopstvenog mišljenja, primanja i saopštavanja informacija i ideja, bez miješanja javne vlasti i bez obzira na granice. Pošto korišćenje ovih sloboda povlači za sobom dužnosti i odgovornosti, ono se može podvrgnuti formalnostima, uslovima, ograničenjima ili kaznama propisanim zakonom i neophodnim u demokratskom društvu u interesu nacionalne bezbjednosti, teritorijalnog integriteta ili javne bezbjednosti, radi sprečavanja nereda ili kriminala, zaštite zdravlja ili morala, zaštite ugleda ili prava drugih, sprečavanja otkrivanja obavještenja dobijenih u povjerenju ili radi očuvanja autoriteta i nepristrasnosti sudova.

Zakon o zaštiti od klevete uređuje prihvatljiva ograničenja slobode izražavanja u pogledu građanske odgovornosti za štetu nanесenu ugledu fizičkog ili pravnog lica iznošenjem ili pronošanjem nečег neistinitog i istovremeno deklariše pravo na slobodu izražavanja koje je garantovano Ustavom Republike Srpske i Evropskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda koje štiti sadržaj izražavanja, kao i način na koji je iznesen, te naglašava značajnu ulogu sredstava informisanja, kao javnih posmatrača i snabdijevača javnosti informacijama u demokratskom procesu (član 1 Zakona).

Odredbom člana 5 stav 1 ZZK propisano je da je svako poslovno sposobno lice koje prouzrokuje štetu ugledu fizičkog ili pravnog lica iznošenjem ili pronošanjem izražavanja nečег neistinitog, identifikujući to lice trećem licu, odgovorno za klevetu, ako je to lice u svojstvu autora, urednika ili izdavača izražavanja ili u svojstvu lica koje je na neki drugi način efikasno kontrolisalo sadržaj tog izražavanja, kao i pravno lice koje je objavilo izražavanje. Stavom 3 istog člana je propisano da kada se izražavanje odnosi na pitanja od političkog ili javnog interesa, lice je odgovorno za izazvanu štetu iznošenjem ili pronošanjem izražavanja, ako je to lice znalo da je izražavanje neistinito ili je nepažnjom zanemarilo neistinitost izražavanja.

Članom 6 stav 1 ZZK su propisani izuzeci od odgovornosti, pa je rečeno da se neće odgovarati za klevetu ako se radi o izražavanju mišljenja ili kada je izražavanje u suštini istinito, ako je lice koje je navodno prouzrokovalo štetu bilo po zakonu obavezno iznositi ili pronositi izražavanje ili iznositi izražavanje u toku zakonodavnog, sudskog ili upravnog postupka i ako je iznošenje ili pronošanje bilo razumno. Članom 6 stav 2 ZZK je dalje propisano da sud pri donošenju odluke uzima u obzir sve okolnosti slučaja, naročito uključujući: način, oblik i vrijeme iznošenja ili pronošnja izražavanja, prirodu i stepen prouzrokovane štete, dobronamjernost i pridržavanje opšte prihvaćenih profesionalnih standarda od strane štetnika, vjerovanost da bi šteta nastala i da izražavanje nije izneseno i proneseno, podatak da li izražavanje sadrži objektivnu i tačnu informaciju o izražavanju drugih lica i da li se odnosi na pitanja iz privatnog života oštećenog ili pitanja od političkog ili javnog značaja.

Naime, kleveta je radnja nanošenja štete ugledu fizičkog ili pravnog lica iznošenjem ili pronošanjem izražavanja neistinitih činjenica identifikovanjem tog fizičkog ili pravnog lica trećem licu. Predmet klevete, odnosno prenošenje ili iznošenje činjenica mogu biti samo određene tvrdnje koje se odnose na određeni događaj, radnje, pojave koje su se desile u prošlosti ili sadašnjosti i slično, a čija se istinitost može objektivno utvrđivati i ocjenjivati. Ostale tvrdnje predstavljaju samo vrijednosne sudove i ne mogu se smatrati klevetom.

Kleveta je radnja sa posljedicom apstraktne opasnosti i za njeno postojanje nije neophodno da je nečiji ugled i faktičko povrijeđen, već je dovoljno da je uslijed iznošenja neistine postojala mogućnost povrede ugleda, što je u uslovima društvenog uređenja, moralnih principa okruženja u kojem oštećeni živi, pravnog poretka, podobno da umanju njegovu moralnu i društvenu vrijednost, da ga izloži poruzi i potečnjivanju.

Iz izvedenih dokaza pouzdano proizilazi da je tužena kao pravno lice iznijela neistinite navode o tužitelju i to tako što je o njemu javno iznijela sadržaj dana 11.03.2022. godine u svom članku. Klevetnički sadržaj se ogleda u tome što je u članku za tužitelja izneseno da za njega postoji osnovana sumnja da je izvršio krivično djelo u vezi sa pomaganjem učiniocu M.L.Č. da nakon ubistva u B. pobjegne u Republiku Srpsku i da je iz tih razloga uhapšen 07.03.2022. godine u B.. Takvim sadržajem u članku je u suštini izneseno za tužitelja da je on, lice koje je pomoglo učiniocu da nakon ubistva S.S. iz Srbije pobjegne ilegalnim kanalima u Republiku Srpsku i da je zbog toga 07.03.2022. godine uhapšen u B. i tako izražavanje je prouzrokovalo štetu njegovom ugledu, budući da iz izvedenih dokaza ne proističe da je tužitelj lice koje je lišeno slobode 07.03.2022. godine u B., niti da je protiv tužitelja vođen postupak povodom navodnog pomaganja učiniocu da nakon ubistva S.S. u B. ilegalnim kanalima pobjegne u Republiku Srpsku.

Navodi tužene da su te tvrdnje iz njenog saznanja, odnosno da tužena to nezvanično saznaje, ne mogu opravdati namjeru tužene u vezi objavljivanja punog imena i prezimena tužitelja u vezi sa lišenjem slobode i dovođenjem u vezu tužitelja sa učiniocem krivičnog djela ubistva i pomaganja učiniocu nakon izvršenog krivičnog djela ubistva, jer nezvanično nije ništa, a da prije toga to nezvanično ne bude potkrijepljeno ipak nekim dokazima, a ne da se žuri sa informacijom u javnosti koja se onda lančano prenosi preko medija i portala. Takođe, neistiniti su navodi u članku tužene da je mjesec dana prije objave spornog članka MUP RS dostavio dopunu izvještaja Tužilaštvu BiH o počinjenim krivičnim djelima protiv tužitelja, jer iz dopisa MUP RS od 14.08.2023. godine nesporno proizilazi da je dopuna tog izvještaja dostavljena Tužilaštvu BiH dana 10.11.2022. godine, odnosno nakon objave spornog članka, iz čega takođe proizilazi da tužena prije objave spornog članka nije izvršila provjeru informacija koje je namjeravala da objavi i da očito za iste nije imala bilo kakav dokaz. Imajući u vidu gore navedeno, ne postoji izuzetak odgovornosti tužene prema tužitelju u smislu odredbe člana 6 ZZK, jer se nije radilo o iznošenju informacija u toku zakonodavnog, sudskog ili upravnog postupka, odnosno u predmetnom slučaju se radi o iznošenju konkretno nedokazane tvrdnje da je tužitelj lišen slobode dana 07.03.2022. godine u B., a u vezi pomaganja učiniocu nakon izvršenog krivičnog djela ubistva, što nije tačna informacija, a koja je kao takva plasirana čitaocima portala ATV.

Predmetno izražavanje po ocjeni ovog suda je kleveta i tužena se ne može osloboditi odgovornosti za štetu koju je tužitelj pretrpio. Tužena je prekoračila granice slobode izražavanja, jer je o tužitelju iznijela neistine. Novinar je dužan da javnost izvještava o pitanjima od javnog interesa, u kakva pitanja spadaju i aktuelni krivični postupci, ali se ne može prihvatiti stav tužene da izražavanje tužene u spornom članku ne predstavlja klevetničko izražavanje, niti da je tužena preuzela informacije iz saopštenja zvaničnog državnog organa, u ovom slučaju MUP RS, kod činjenice da su saopštenja tj. dopisi MUP RS tuženoj dostavljeni nakon objave spornog članka.

Prema tome, tužitelj je tokom postupka dokazao da je sadržaj koji je tužena iznijela u spornom tekstu neistinit, odnosno tužena nije dokazala istinitost svojih navoda, odnosno nije dokazala da je tužitelj lišen slobode 07.03.2022. godine u B., a povodom pomaganja učiniocu nakon ubistva S.S. u B., koje se ogleda u organizovanju i prebacivanju učinioca iz Srbije u BiH ilegalnim kanalima za prelazak granice, dok navodi tužene da su spornu informaciju objavili i drugi portali ne utiče na odluku u pogledu osnovanosti tužbenog zahtjeva. Pored toga, tužitelj je u spornom tekstu označen punim imenom i prezimenom, na koji način se identifikuju fizička lica i na taj način je tužitelja identifikovala u pogledu neistinitih navoda trećim licima.

Tačno je da tužena nije namjerno objavila predmetni članak, niti je htjela da dovede u zabludu javnost, već se radilo o nepažnji tužene uslijed kojeg je zanemarila neistinitost svog izražavanja o tužitelju.

Slijedom gore navedenog, tužitelj je izvođenjem dokaza dokazao osnovanost svog tužbenog zahtjeva.

Tužitelj potražuje iznos od 2.500,00 KM na ime nematerijalne štete.

Odredbom člana 198 ZOO-a u relevantnom dijelu glasi: Ko drugom povrijedi čast kao i ko iznosi ili prenosi neistine o prošlosti, o znanju, o sposobnosti drugog lica, ili o čemu drugome, a zna ili bi morao znati da su neistiniti i time mu prouzrokuje materijalnu štetu, dužan je nadoknaditi je.

Odredbom člana 200 ZOO je propisano da za pretrpljene fizičke bolove....za povrede ugleda, časti, sud će, ako nađe da okolnosti slučaja, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade materijalne štete, kao i u njenom odsustvu.

U konkretnoj situaciji, tužena nije u toku postupka dokazala istinitost iznesenih informacija u svom tekstu koji je objavljen dana 11.03.2022. godine, te postoje razlozi propisani ZZK za odgovornost tužene za klevetu i naknadu štete nanesene ugledu tužitelja, zbog čega je sud usvojio tužbeni zahtjev i dosudio iznos od 2.500,00 KM na osnovu člana 5, 7 i 11 ZZK, u vezi sa članom 154,199 i 200 ZOO, te člana 6 i 10 Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda i člana 127 ZPP-a, sa zakonskom zateznom kamatom od dana donošenja presude, pa do isplate, na osnovu člana 277 ZOO-a.

Sud je utvrdio da dosuđeni iznos predstavlja pravičnu naknadu, cijeneći da je tužitelj porodičan čovjek, otac dvoje maloljetne djece, da je sporni tekst uznemirio njegovu porodicu, kao i majku, te je donio odluku kao u izreci presude.

Sud je odbio tužbeni zahtjev u dijelu koji se odnosi na potraživanje zakonske zatezne kamate od dana 24.03.2022. godine, kao dana podnošenja tužbe, pa do presuđenja, te je shodno odredbi člana 277 ZOO-a kamatu dosudio od dana donošenja presude.

Tužiocu kojeg je zastupao punomoćnik iz reda advokata, pripadaju troškovi koji se odnose na sastav tužbe u iznosu od 160,00 KM, zastupanje na pet održana ročišta (11.07.2023. godine, 29.08.2023. godine, 15.09.2023. godine, 26.10.2023. godine i 07.12.2023. godine) u iznosu od 800,00 KM, paušalne nagrade od 25% u iznosu od 240,00 KM, nagrada za vrijeme od 5 časova iznos od 300,00 KM, a kako je tužitelj uspio

u ovoj parnici to istom na ime troškova parničnog postupka pripada iznos od 1500,00 KM, koliko je sud i dosudio tužitelju.

Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci ove presude.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba Okružnom sudu u Banja Luci, u roku od 30 dana od dana prijema iste, putem ovog suda.

SUDIJA
Jelena Garača